

16 MEI 2010 – ZEVENDE PAASZONDAG

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

Stefanus' Goede Vrijdag

„VAN ONZE CORRESPONDENT IN JERUZALEM.” Zo zou de eerste lezing uit de Handelingen, de jaarverslagen van de jonge Kerk, kunnen heten. Een berichtje, waarschijnlijk uit de winter 36-37.

„In de recente spanningen tussen joden en christenen is een eerste dode gevallen. De joodse gemeenschap beschouwt de volgelingen van Jezus – ze noemen zichzelf ‘mensen van de Weg’ – als sekteleiden. Stefanus was net tot diaken gewijd (onze verslaggevers zijn niet steeds op de hoogte van de juiste kerkelijke termen. ‘Diaken’ betekent hier voorganger in een Griekssprekende joodse gemeenschap. Er waren zeven diakens, *n.d.r.*). Stefanus werd gearresteerd. Hij verdedigde zichzelf op het proces, vertrouwend op de Advocaat – de heilige Geest, noemen ze Hem. Sommige tegenstanders waren zo geïrriteerd door zijn verdediging, dat ze Stefanus lynchten. Ze sleurden hem buiten de stad en stenigden hem. Vlak voor hij stierf, riep hij nog: „Heer Jezus, ontvang mijn geest en reken mijn beulen hun zonde niet aan.” De aanstoker van de lynchpartij was een zekere Saulus van Tarsus. Deze man organiseerde nog een razzia en reed dan weg, richting Syrië, Damascus. De kleine christengemeente werd uiteengeslagen en de ‘mensen van de Weg’ vluchtten en komen voortaan samen in een of ander huis.” Tot hier onze correspondent in Jeruzalem.

We kennen de rest van het verhaal. Saulus zou nooit in Damascus geraken. Onderweg zag hij een fel licht en hoorde een stem: „Ik ben Jezus die jij vervolgt.” Saulus, die compleet groggy was, werd geholpen door christenen in Damascus. Hij werd zo getroffen door hun liefde voor hun vervolgers, dat hij christen werd. Hij is de eerste grote missionaris geworden. Hij predikte tot in Rome, waar hij – zoals Stefanus – werd terechtgesteld.

Dit verslag uit Jeruzalem lezen we op de laatste zondag voor Pinksteren. De dood van Stefanus is bijna een kopie van Goede Vrijdag. Net zoals Jezus, sterft Stefanus, „buiten de stadspoort”, als een vernederde vreemdeling. Hij spreekt bijna dezelfde laatste woorden, niet tot de Vader gericht, maar tot Jezus: „Heer Jezus, ontvang mijn geest.” Hij spreekt Jezus aan als ‘Heer’, een gruwel in de oren van de orthodoxe joden, want ‘Heer’ is de titel voor God. Stefanus vraagt Jezus vergiffenis voor zijn beulen. Na de dood van Jezus gingen de leerlingen weg van de Stad, naar Emmaüs en Galilea. Een missionering in de naaste omgeving. Hier, na de dood van Stefanus, wordt het via de razzia en via Saulus een wereldwijde missionering. Toch sterk, hoe het verhaal van Jezus, enkele jaren na zijn dood doorgaat en niet doodgaat. De Advocaat-Geest werkt.

Wat ons hier enkele jaren na Jezus' dood wordt gerapporteerd, kan niet los staan van het gebed van Jezus, dat we in het evangelie hoorden. De voorbije zondagen hoorden we fragmenten uit zijn afscheidstoespraak met woorden van sterking voor de leerlingen. Op het einde van die toespraak begint Jezus te bidden.

„Vader, Ik bid voor de mensen die via Mij Jou ontdekt hebben. Ze hebben Mij horen zingen van vreugde. Ze zullen straks ook mijn verhakkelde lichaam zien, maar steeds was Ik Beeld van Jou, een God die mensen in alle omstandigheden nabij is. Ik bid dat ze nu elkaar nabij zijn, zo sterk als Wij beiden: één hart, één ziel. Dat ze mogen leven in de weelde van uw Zegen. Want enkel daaraan zullen anderen zien dat Jij bestaat en Liefde bent, omdat hun Liefde voor elkaar zo sterk is. Jij, Vader, hebt het Mij al toegezegd: de dood is het einde niet. Maar maak dat ook zij het zien: liefde sterker dan de dood. Maak, Vader, dat Ik als Beeld van uw Liefde ook in mijn leerlingen mag leven.”

Jezus leeft al in Stefanus, want laatstgenoemde legt zijn geest in Jezus' handen en hij vraagt aan Jezus zijn beulen te vergeven. Nog even naar de tweede lezing, de laatste verzen uit het laatste boek van de Bijbel, de Openbaring. God zegt: „Wie dorst heeft, kome. Ja, Ik kom spoedig.” En de mensen antwoorden: „Kom, Heer Jezus, kom!”

Deze zondag heet Wachtzondag. We zitten tussen hemelvaart en Pinksteren. Negen dagen liggen ertussen: een novene, een tijd van wachten en uitzien en bidden. Een kleine advent. „Kom Heer Jezus, kom met je Advocaat, je Geest. Kom in ons wonen.”

EERSTE LEZING

HANDELINGEN DER APOSTELEN 7, 55-60

In die dagen staarde Stefanus, vervuld van de heilige Geest, naar de hemel en zag Gods heerlijkheid en Jezus staande aan Gods rechterhand; en hij riep uit: „Ik zie de hemel open en de Mensenzoon staande aan Gods rechterhand.” Maar zij begonnen luidkeels te schreeuwen, stopten hun oren toe en stormden als één man op hem af. Zij sleepten hem buiten de poort en stenigden hem. De getuigen legden hun mantels neer aan de voeten van een jongeman die Saulus heette.

Terwijl zij Stefanus stenigden bad hij: „Heer Jezus, ontvang mijn geest.” Toen viel hij op zijn knieën en riep met luide stem: „Heer, reken hun deze zonde niet aan.” Na deze woorden ontsloep hij.

TWEDE LEZING

APOKALYPS 22, 12-14.16-17.20

Ik, Johannes, hoorde een stem, die tot mij sprak: „Zie, Ik kom spoedig, en mijn loon breng Ik mee om ieder te vergelden naar zijn werk. Ik ben de Alfa en de Omega, de Eerste en de Laatste, de Oorsprong en het Einde. Zalig zij die hun kleren rein wassen. Zij zullen recht krijgen op de boom des levens en door de poorten mogen ingaan in de Stad.”

„Ik, Jezus, heb mijn engel gezonden om u deze openbaringen aangaande de Kerken bekend te maken. Ik ben de Wortel uit het geslacht van David, de stralende Morgenster.”

De Geest en de Bruid zeggen: „Kom!” Laat wie het hoort, zeggen: „Kom!” Wie dorst heeft, kome. Wie wil, neme het water des levens, om niet. Hij die dit alles waarborgt, spreekt: „Ja, Ik kom spoedig.” Amen. Kom, Heer Jezus!

EVANGELIE

JOHANNES 17, 20-26

In die tijd sloeg Jezus zijn ogen ten hemel en bad: „Heilige Vader, niet alleen voor hen bid Ik, maar ook voor hen die door hun woord in Mij geloven, opdat allen één mogen zijn zoals Gij, Vader, in Mij en Ik in U: dat zij ook in Ons mogen zijn, opdat de wereld gelove dat Gij Mij gezonden hebt. Ik heb hun de heerlijkheid gegeven die Gij Mij geschonken hebt, opdat zij één zijn zoals Wij één zijn: Ik in hen en Gij in Mij, opdat zij volmaakt één zijn en opdat de wereld zal erkennen dat Gij Mij hebt gezonden en hen hebt liefgehad, zoals Gij Mij hebt liefgehad. Vader, Ik wil dat zij die Gij Mij gegeven hebt met Mij mogen zijn waar Ik ben, opdat zij mijn heerlijkheid mogen aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt, daar Gij Mij lief hebt gehad vóór de grondvesting van de wereld. Rechtvaardige Vader, al heeft de wereld U niet erkend, Ik heb U erkend, en dezen hier hebben erkend dat Gij Mij gezonden hebt. Uw Naam heb Ik hun geopenbaard en Ik zal dit blijven doen, opdat de liefde waarmee Gij Mij hebt liefgehad in hen moge zijn en Ik in hen.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting's Hertogenbosch, www.bijbel.net